

Nr 995

Av fru Eriksson i Stockholm m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 138, angående studiesocialt stöd till studerande ungdom.

(Lika lydande med motion nr 811 i Första kammaren)

I Kungl. Maj:ts proposition nr 138 angående studiesocialt stöd åt studerande ungdom anföres bl. a. beträffande gifta studerandes inbördes ekonomiska förhållanden, att två gifta studerande skall behandlas var för sig. Var och en får ansöka om studiemedel på samma villkor som två ogifta studerande och kan därvid erhålla maximalt samma förmåner som två ogifta. I de fall då endast ena maken studerar förutsättes den andra finansiera sitt uppehälle med egna medel, såsom inkomst av förvärvsarbete. Detta förefaller riktigt. Däremot kan i hög grad ifrågasättas riktigheten av att en studerande i viss mån hänvisas till bidrag från make, om denne är förvärvsarbetande, då meningen varit att betrakta gifta studerande som från varandra ekonomiskt fristående personer.

Förslaget innebär emellertid att vid behovsprövning av studiemedel hänsyn skall tagas för gift studerande till makes ekonomi. Sålunda skall den studerande tillkommande studiemedel reduceras inte endast med en viss del av hans egen inkomst och en viss del av förmögenheten över fyra basbelopp utan även med en tredjedel av makens inkomst samt med makens förmögenhet enligt samma regler som gäller för egen förmögenhet.

Utredningen var tveksam om det lämpliga i ett sådant hänsynstagande till makes inkomstförhållanden och anförde bl. a., att den föreslagna prövningen skulle kunna verka hämmande på rekryteringen till olika utbildningslinjer, speciellt när det gäller omskolning och vidareutbildning. Utredningen föreslog inte heller motsvarande prövning när det gällde studie-hjälpsreglementet.

Rent principiellt förefaller propositionens förslag om behovsprövning av makes ekonomi felaktigt, och den kan i många fall ur rent praktisk synpunkt bli direkt olämplig. De besparingar som kan förväntas till följd av den föreslagna regeln är därtill relativt blygsamma. Studiesociala utredningen fann i sina kostnadsberäkningar att den totala inbesparingen till följd av såväl egenekonomisk prövning som prövning av makes ekonomi skulle bli ca 8 miljoner kronor. Härav torde endast en mindre del hänföra

sig till prövningen av makes ekonomi. Ett slopande av prövningen skulle också förenkla den administrativa behandlingen och därmed minska kostnaderna för denna.

Under hänvisning till vad ovan anförts hemställas,

att vid utdelning av studiemedel icke någon hänsyn måtte tagas till den sökandes makes inkomst eller förmögenhet och att en ändring i förslaget till studiemedelsförordning, vad gäller paragraferna 11 och 12, och studiehjälpsreglemente, vad gäller paragraferna 12, 14 och 20, måtte ske enligt nedanstående förslag:

Förslag
till
Studiemedelsförordning

11 §.

Det belopp som följer av 9 och 10 §§ minskas med två tredjedelar av den del av den studerandes inkomst för terminen, som överstiger fyrtio procent av basbeloppet.

Såsom den studerandes inkomst — — — anses icke såsom inkomst.

12 §.

Har den studerande — — — fyra gånger basbeloppet.

Förslag
till
Studiehjälpsreglemente

12 §.

Till studiebidrag utgår *inkomstprövat tillägg*, — — — beskattningsbar inkomst.

14 §.

Har den studerandes eller hans föräldrars inkomst väsentligt minskat i — — — skall utgå.

20 §.

Studerande, som är i behov av studiekredit, må erhålla *studielån*.

Vid bedömande av behovet av studiekredit skall beaktas den studerandes ekonomiska förhållanden. Beträffande studerande, som avses i 4 § första stycket, skall hänsyn tagas jämväl till föräldrarnas ekonomiska förhållanden.

Stockholm den 27 april 1964

Sigrid Ekendahl

Ake Zetterberg

Nancy Eriksson

Viola Sandell